

LIE TU VA

LITHUANIAN DAILY

Kopija 2c

METAI: SAV. XXVI.
DIENR. II.

PUBLISHED AND DISTRIBUTED UNDER PERMIT (NO. 582) AUTHORIZED BY THE ACT OF OCTOBER 6, 1917, ON FILE AT THE
POST OFFICE OF CHICAGO, ILLINOIS, BY ORDER OF THE PRESIDENT, A. S. BURLERSON, POSTMASTER GENERAL

CHICAGO, ILL., PANEDĖLIS, BIRŽELIO (June) 2., 1919.

Copy 2c

NO. 129

Vokiečiams liepia apleisti Lietuvą.

Laivyno mušis ties
Kronštatu.

Lenkai užėmė Stanislaui.

Sukilimai Serbijos sostinėje.

VOKIEČIAMS LIEPIA AP- LEISTI LIETUVĄ.

Berlinas, gegužio 31 d. Sulyg pranešimo iš Spa, tal-
kininkai iškėlė Vokietijos
komisijai naują reikalavi-
mą, kad Vokietijos kariu-
menė būtų ištraukta iš Lie-
tuvos ir Latvijos iki tam tik-
ros linijos, kurią vėliau nu-
skirs talkininkai.

Fieldmaršalas von der
Goltz, jei Vokietija sutiks,
gal pasilikti tula laiką Lat-
vijoje (?) sutvarkymui ko-
alicijinės ministerijos.
Šios naujos išlygos turi
būt priimtos iki 15 dienai
birželio mėnesio.

LAIVYNO MUŠIS TIES KRONŠTADTU.

Helsingforsas, gegužio 31
Apie 15 mylių į vakarus
nuo Kronštado ištiko mu-
šis tarp Anglijos ir sovietų
laivynų. Iš sovietų pusės
mušyje dalyvavo šarvuotai
vis Petropavlovsk ir trys kiti
kariški laivai. Iš Anglijos
pusės dalyvavo septyni ka-
riški laivai.

Mušis tęsėsi 50 minučių,
po kurių sovietų laivynas
pasitraukė į Kronštadą. So-
vietų laivyno tikslas, kaip
manoma, yra užkenti esto-
nų ėjimui link Petrogrado
Finlandijos įlankos pakra-
čiuose.

LENKAI UŽĖMĖ STA- NISLAU.

Basle, gegužio 31 d. Iš
Varšavos oficialiai praneša-
ma, kad lenkai užėmė Va-
karinės Galicijos sostinę Sta-
nislau. Stanislaui randasi
70 mylių į pietryčius nuo
Lvov (Lemberg).

Ukrainų kariumenė, bu-
vusi mieste Stanislaui, tapo
lenkų nuginkluota.

SUKILIMAI SERBIJOS SOSTINĖJE.

Milanas, gegužio 30 d.
(suvelinta). Šiandien čia
gauta žinių, kad Serbijos
sostinėje Belgrade paskelb-
ta karės stovis. Tas pada-
ryta dėl besididinančio so-
cialistų veikimo, kurių Sa-
rajeve tapo suareštuota ke-
letas lyderių.

Pranešime taipgi pridū-
riama, kad Belgrade buvo
krūvinių susirėmimų minios

su kariumene. Ir, sakoma,
dėl tos priežasties tapo at-
šaukta keletas Serbijos ka-
riumenės pulkų iš Vengri-
jos.

PARYŽIUJE DARBUOJA SI APIE ŽEMLAPIUS.

Paryžius. Greta su bile
nuosprendžiu Taikos Kon-
ferencijos, kurie pakeičia ša-
lių rubežius, keičiasi ir žem-
lapiai. Mat visas burys kar-
tografų seka taikos konfe-
rencijos darbus, kad su pa-
skelbimu taikos, pasirodytu
ir tikrasai pasaulio žemla-
pis.

IŠPARDUODA KA- RIŠKUS KARVELIUS.

Londonas. Anglijos val-
džia pradėjo išpardavinėti
kariškus laisvų nešiotojus
karvelius. Jų jau išparduo-
ta apie 10,000. Šie karve-
liai daug prisidėjo prie per-
galių. Ypač jie naudingi or-
laivininkui perdavimui žinių
kariumenės vadams.

VENGRIJOS BOLŠEVI- KAI APLEIDŽIA BUDA- PEŠTĄ.

Vienna, birželio 1 d. Iš
Budapešto gauta žinių, kad
Vengrijos sovietų lyderiai
siunčia savo šeimynas iš Bu-
dapešto į tolimesnes provin-
cijas. Sakoma, kad tas da-
roma iš baimės prieš talki-
ninkų kariumenę, kuri buk
esanti vos 50 mylių nuo Ven-
grijos sostinės.

Pranešime taipgi pridū-
riama, kad Vengrijos kariu-
menė atsisakiusi priimti al-
gą sovietų padirbdintais pi-
nigais, todėl sovietai sten-
giasi gauti pinigų Vienos
bankose.

LENKAI PRIEŠINGI MA- ŽUMŲ TEISĖMS.

Paryžius, gegužio 31 d.
Lenkijos premieras Pada-
rewski ir Rumunijos atsto-
vas Brătianu ir kiti inėse
protestą prieš taikos sutar-
ties punktą, kuris pripažįsta
reikalingumą gvarantuoti
mažumoms tikiybines ir ra-
sines teises.

Šis protestas, lyginai ir
finansiniai reikalavimai bus
paimita apsvartymui ketu-
rių didžiųjų posėdyje.

Nuotakų mėnuo.

Birželyj, sakoma, daugiausiai buvo vestuvių. Nedyvai, kad buriai mer-
ginų laukia birželyj vaiki nų atvažiuojant.

EXTRA!

FINAI APSKELBS KARE SOVIETAMS.

Kopenhagas, geg. 31.
Iš Helsingfors gauta žinių,
kad Finlandijos ministerių
kabinetas nusprendė pa-
skelbti Rusijos sovietams ka-
rę. Diena paskelbimo ka-
rės bus paskirta vėliau, po
pasitarimo su talkininkų mi-
sija.

NUŠOKO NUO BĖGIŲ KAREIVIŲ TRAUKINYS.

Omaha, Nebr., birželio 1.
Netoli Ashland, Neb., nuš-
oko nuo bėgių traukinys su
276 kareiviais ir nusirito
apie 30 pėdų žemyn. Tapo
sužeista 25 ypatos, kurių
tarpe 5 aficerai ir YMCA.
sekretorius.

VOKIEČIŲ REIKALAVI- MŲ DAUGIAU NEPRIIMS.

Paryžius, gegužio 31 d.
Prezidentas Taikos Konfe-
rencijos Clemenceau užreik-
šė, kad joki Vokietijos rei-
kalavimai, jei jie būtų, ne-
bus priimti, nes jų užreik-
škimams laikas užsibaigė pe-
reitą ketvergą 3 val. popiet;
taipgi nebus jokių pasikal-
bėjimų žodžiu.

Paryžiaus laikraščiai ma-
no, kad talkininkų atsaky-
mas Vokietijai bus visai
trumpas ir, kaip manoma,
bus visai mažos atmainos
t. teritorijų klausime. Ki-
tas gi viskas bus palikta,
kaip sutvarkyta.

GIMĖ KUDIKIS SU DAN- TIMIS.

Mercer, Pa. Pas žulus
Banana gimė mergaitė su
pilnai išsivysčiusiais šešiais
dantimis. Keturi viršuje ir
du apačioje.

LENKTYNĖSE APVIRTO DU AUTOMOBILIAI.

Indianapolis, Ind., gegu-
žio 31 d. Šiandien Indiana-
poliujė įvyko didelės auto-
mobilių lenktynės. Lenkty-
nėse dalyvavo 33 automobi-
liai. Jiems reikėjo perva-
žiuoti belenktyniuojant net
500 mylių. Buvo paskirta
\$50,000 dovanų, kurie tapo
išdalinti tarpe dešimties lai-
mėjusių.

Laikė lenktynių buvo ne-
mažai ir įvairių nuotikių su
lenktyniuotojų automobi-
liais, kas dažnai pirmesni
automobilių palikdavo už-
pakalyje. Greičiausiai važia-
vimas lenktynėse buvo
104.7 mylių į valandą, bet
visą kelionę 500 mylių nei
vienas nelėkė taip greit. Vi-
sose lenktynėse greičiausiai
buvo su 87.12 mylių į va-
landą.

Lenktynėse apvirto du au-
tomobiliai. Vienam apvir-
tus, ištiko gazolino eksplo-
zija ir gaisras. Šoferis ir
jo pagalbininkas apdegę
mirtinai. Kitas automobi-
lius apvirsdamas sulaužė už-
pakalyje. Greičiausiai važia-
vimas lenktynėse buvo
104.7 mylių į valandą, bet
visą kelionę 500 mylių nei
vienas nelėkė taip greit. Vi-
sose lenktynėse greičiausiai
buvo su 87.12 mylių į va-
landą.

BOLŠEVIKAI APLEIDO ORENBURGĄ.

Londonas, gegužio 31 d.
Čia gauta iš Maskvos ofi-
cialis bevielinis telegramas,
kuris praneša, kad bolševi-
kai, spaudžiant Kolčako ka-
riumenę, turėjo apleisti Ta-
tikovo į vakarus nuo Oren-
burgo. Reiškia, kad bolše-
vikų tvirtovė Orenburgas tu-
rėjo pereiti į Kolčako ran-
kas. Pranešime taipgi pa-
žymima, kad bolševikų ka-
riumenė pasitraukė link O-
renburgo-Samaros gelžkelio.

AMERIKOS LAKUNAI JAU ANGLIJOJE.

Plymouth, Anglija, gegu-
žio 31 d. Suvienujų Val-
stijų orlaivis NC-4 pasek-
mingai pribuvo į Plymouth
ir buvo sutiktas didelės mi-
nijos entuziastiškai. Pribu-
nant Amerikos orlaivui jį
pasitiko trys Anglijos orlai-
viai ir lydėjo iki nusileidi-
mo vietos.

Amerikos orlaivininkai, ne
pasiganėdina savo didele
kelione per Atlantiką orlai-
vyje, ir jie vėl planuoja su-
grįžti į Suvienujų Valstijas
irgi orlaivyje. Šį sykį lėktų
iš Airijos tiesiog į New-
foundland.

Suvienujų Valstijų lai-
vy no aficerai tvirtina, kad
orlaivis NC-4 esąs geresnia-
me stovyje užbaigęs kelio-
nę, negu jis buvo prieš ke-
lionę. Mat kelionėje pasi-
rodė tuli kėblumai su inži-
nu, kurie bekeliaujant tapo
prašalinti.

STREIKIERIAI ISIBRIO- VĖ PARLAMENTAN.

Winnipeg, Man., gegužio
31 d. Čia įvyko streikierių
paroda, kurioje dalyvavo ne
mažai ir buvusieji kareiviai.
Pagaliau paroduojuanti pro-
vincijos parlamento naman
ir išardė tarybos posėdį. Tai
buvo antras streikierių atsi-
lankymas provincijos parla-
mentan ir jie pasižadėjo pa-
nedėlyje atvykti trečiusyk.
Iš ten streikieriai nuvyko į
miesto valdybos namą.

Šiandien miesto ir šalies
valdininkai gildeno reika-
lingumą parsitraukti mies-
tan kariškas spēkas. Nors
galutinai nenuartta, bet ma-
noma, kad palaikymui tvar-
kos bus reikalinga kariume-
nė.

VATIKANO ŽURNALAS PRIEŠ SUTARTI.

Rymas, gegužio 31 d.—
Corriere d'Italia, neoficialis
Vatikano organas, remdama
ši žiniomis iš visų šalių, rei-
kalauja, kad būtų padaryta
revizija taikos sutarties.

58,000 KAREIVIŲ JIEŠKO FARMŲ.

Washington, D. C. Sek-
retorius Lane išdėstė atsto-
vų buto viešųjų žemių komi-
sijai, kad daugybė buvu-
čių kareivių nori apsigyven-
ti ant ukių. Sulyg sekreto-
rius pranešimo, jau 58,000
buvusių kareivių padavė
prašymus, norėdami gauti
ukėms žemės. Toliau sek-
retorius apskaitliuoja, kad
viso yra apie 650,000 kare-
vių, kurie pageidauja įsi-
gyti ukes.

VENGRAI JIEŠKO KARALIAUS.

Agram, Croacija, gegužio
31 d. Vengrų deputacija
nuo valdžios Urmanczy, ly-
derio neprigulmingų vengrų
ir Gabriel Ugron, kreipėsi
prie Serbijos karaliačio Al-
eksandro, siulydami jam
Vengrijos sostą.

LAKUNAI SAUGOS MEKSIKOS RUBEŽIŲ.

Washington, gegužio 31.
Dėlei vis kilančių suiručių
Meksikoje tapo sustiprinta
Suvienujų Valstijų sargyba
ties Meksikos rubežiumi.
Šiuo laiku saugoja Meksi-
kos rubežių 18,500 Sovie-
nyų Valstijų kareivių ir
prie to trys skyriniai orlai-
vininkų.

NORI PARIKVIESTI KAIZERI.

Londonas, gegužio 31 d.
Exchange Telegraph gavo
žinią iš Berlino, kad pan-
germaniška unija ketina į-
nešti Vokietijos steigiamam
susirinkimam rezoliuciją, ku-
rioje bus kviesta buvusis
Vokietijos kaizeris grįžti at-
gal Vokietijon.

PIRMOS VESTUVĖS ORLAIVYJE.

Washington, D. C. Ka-
rės orlaivininkystės biuras
šiandien pranešė, kad Elling-
ton stovykloje, Texas rytoj
įvyks vestuvės orlaivyje.
Šiam reikalui bus naudotasi
Handley-Page bombiniu or-
laiviu, kuris išleis virš de-
besių jaunosius ir armijos
kapelioną suteikimui šliubo.

ATMINIMO LIGONBUTIS.

Cleveland, Ohio, gegužio
30 d. Čia organizuojama
umu laiku sukelti kapitalą
\$500,000 pastatymui Atmi-
nimo Ligonbučio (Memo-
rial Hospital), kuriame bus
suteikiama pata-navimas vi-
siems garbingai paluosuo-
tiems iš tarnystės kareiviams
ir jureiviams dykai.

ALAUŠ STREIKAS.

Melbourne, Australija.
Uostas Darvin paskelbė a-
laus streiką. Mat tenai
alaus bonkutė lėšuoja net
43 centus. Valdžia ėmėsi
tyrinėti, ar ištikro tokios
augštos alaus kainos yra ne-
išvengiamos.

GYDO LIGONIUS PER KABLEGRAMĄ.

San Francisco. Vietos
daktaras C. D. McGerrigan
gydo ligonius esančius prie
aukso kasyklų Aliaskoje, ku-
rie susirgo nuo tulo užsi-
nuodijimo. Receptas siun-
čiamas kablegramu.

DIDINA KARIUMENĖ TIES MEKSIKA.

El Paso, Texas, gegužio
30 d. Pirmas skvadronas
5-tos Suvienujų Valstijų ka-
valerijos pasiūsta iš Fort
Bliss į Meksikos rubežių į
Big Bend distriktą sustipri-
nimui tenykščios kariume-
nės, parubežinės sargybos.

ORAS.

Panėdėlyje lietus ir gal
griaustinis; utarninke dali-
nai debesuota ir vėšiau;
įvairūs vėjai.

Vakar augščiausia tempe-
ratura buvo 85 apie 1 val.
popiet.

Saulėtekis 5:16; Saulėlei-
dis 8:10.

LIETUVA

Published daily, except Sundays, by the

Lithuanian Publishing Co., Inc.,

CHICAGO, ILLINOIS.

2523 So. Morgan St., Chicago, Ill.

Telephone: Boulevard 4250

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the

Post Office at Chicago, Ill., under Act of March 3rd, 1897.

EDITOR: B. K. BALUTIS

Subscription Price:	Prenumeratos kaina:
In Chicago, by mail—	Chicagoje, per krasą—
One year \$6.00	Vienas metas \$6.00
Six months 3.50	Šeši mėnesiai 3.50
Three months 1.85	Trys mėnesiai 1.85
In Chicago, by carrier—	Chicagoje, per išnešioją—
One copy \$.02	Viena kopija \$.02
Per week .12	Per savaitę .12
Per month .55	Per mėnesį .55
In the United States, mail—	Suv. Valst., per krasą—
One year \$5.00	Vienas metas \$5.00
Six months 3.00	Šeši mėnesiai 3.00
Three months 1.65	Trys mėnesiai 1.65
In Canada, one year \$7.00	Kanadoje, metams \$7.00
In all other countries,	I visais kitais šalis,
per year \$8.00	metams \$8.00

Lithuanian Publishing Co.,
2523 So. Morgan St., Chicago, Ill.,
Telephone Boulevard 4250

Rusijos Verpetė.

Rusijos šiandieninis padėjimas, žiūrint žmogui iš šalies, yra beveik visai nesuprantamas — tarsi tasai verpetas, smarkiai kunkuliuojantis, kuriame nematai nei pradžios, nei galo, nei viršaus nei apačios.

Žinios, laikas nuo laiko ateinančios apie Rusiją, yra taip vienos kitoms prieštaraujančios, kad, vienas su kitoms kruvon sudėjus ir palyginus, negali rasti, „kur galas, o kur nuodega“.

Iš vienos pusės ateina aprašymai didžiųjų baisenybių apie bolševikiškas orgijas Rusijoje. Oficialių komisijų ir tyrinėtojų raportai tatau patvirtina.

Mes patys gauname šiek-tiek žinių iš Lietuvos, nuo jos žmonių, kurie su bolševikų žygiais turėjo progos susidurti. Šie pranešimai patvirtina pirmuosius.

Net atsargesnių svetimatų korespondentų pranešimuose iš Maskvos (neabejotinai, smarkiai cenzuruojamų) randa si užrašymų, kuriuose įvairūs augsti bolševizmo valdininkai stengiasi pateisinti savo žiaurumus, kas yra lygu prisipažinimui prie tų žiaurumų.

Visa tai versta manyti, kad Rusijoje po „palaiminto“ bolševizmo vėliava darosi tikra pekla.

Iš kitos, vienok, pusės turime lygiai griežtus užrašymus, ir absoliučiai prišonkos rusies. Iš pranešimų Dr. Robinsono ir tokių korespondentų, kaip Hunt, Isaac Don Levin ir kt., girdime giesmes apie puikiausią tvarką, apie žmoniškiausią surėdymą, apie nepaprastą žmogaus gyvasties saugumą, kokius jie esą radę Maskvoj ir Petrograde ir kitose bolševikiškos Rusijos dalyse.

Jeigu iš pirmų pranešimų Rusija išrodo tikra pekla, tai iš antrų vėl — tikras rojus. Žinant viso padėjimo istoriją, žinant pirmesni Rusijos padėjimą, turint liudijimus nesuteptų ir neabejotinų Rusijos revoliucionierių ir žinias nuo pačių lietuvių, nesunku prieiti prie nuomonės, kad, jeigu ir pirmos ir antros žinios nėra visai liuosos nuo propagandinės spalvos, tai visgi tikrasai dalykai stovis Rusijoje turi būti arčiau pirmųjų, negu antrųjų.

Nėra abejonės, kad visose žiniose gali būti propagandos. Bet tas tikrai patvirtina, kad bolševizmas, kuris žadėjo suteikti daug, neustatė nieko: nei laisvės, nei brolybės, nei lygybės, nei duonos, nei „atviro diplomatinės“ nei papročio skelbti vien tik teisybę.

Bolševizmo užtarėjai, sąžiniški ar piktai, gali sakyti ką sau nori, bet yra tikri faktai, kurių teisingumą ir patį bolševiką neužginėja. Pavyzdžiui, imsimė tik vieną faktą. Visoje Maskvoje eina tik trys laikraščiai — ir visi trys bolševikiški. Jokios kitos pakraipos laikraštis, — net nei socialistų laikraštis; jokia kitokia knyga, joks kitoks lapelis, kuriame pilnai neužgičiama bolševizmo ir jo valdininkų, yra visiškai uždrausta „laisvos“ bolševikijos viešpatijoj.

Nereik šimtų kitų pavyzdžių — šito vieno užteks, idant suprasti, kad valdžia ir surėdymas, kuris remiasi ant panašaus laisvės supratimo, yra sukirmijęs pat savo šaknyje. Tą supranta, ypač lietuviai, nes panašia „laisvė“ jie džiaugėsi per 40 metų, kuomet rusišką satrapai užgynė lietuvių laikraščius ir knygas ir tuomi nualino tautą ir jos gerbuvį iki žemiausiam laipsniui.

Mes gal nežinome teisingai visų smulkmenų bolševikiškame Rusijos verpete, bet joks tikros laisvės ir teisingumo mylėtojas, akyvaizdoje viso to, kas žinoma neužginčiamai, negali ir krislo užuojautos turėti, kuomet bolševikai hirurgai daro ant čielos tautos operaciją — kirviu.

Svetimoje Spauodeje apie Lietuvius.

LENKAI IR LIETUVA.

Dziennik Związkowy Zgoda, lenkų suvienijimo organas, einantis Chicagoje, gegužio 20 d. paduoda įdomią žinią skyriuje „Komunikaty Urzędu Prasowo-Informacyjnego Wydziału Narodowego Polskiego“ (Lenkų Tautiškojo Departamento, Presos-Informacijų skyriaus Pranešimai). Šisai pranešimas yra pusiau valdiškos rūšies, nes minėta istaiga randasi Paryžiuje ir po globa Dmowskio-Padarewskio organizacijų. Išidėmėkite, ką lenkų klika Paryžiuje planuoja ir kaip jie yra įsitikinę, kad jiems jų planas Lietuvos užgriebimo pasiseks. Štai kas jų pranešima:

„Taikos Konferencijos Paryžiuje — rašo šis lenkų biuras — gvildinama planas rytinių Lenkijos rubežių, kuris turi įvykinimo šansas, (t. y. gali būti įvykintas).

„Sulyg informacijos Gazety Warszawa“ [Lenkijos] rubežiaus linija turėtų eiti sekančiai:

Iš Vakarinių Prūsų Baltiko pakraščiu į šiaurį per Klaipėdą ir Palangą, kuri 1841 m. tapo prijungta prie Kuršo gubern., o pirmąsį priklauso prie lenkiškos (?) teritorijos. Toliau iš geografiškojo ir ekonominio atžvilgio, paremta statistika, kuri parodo pusę lenkiškų ir lietuviškų gyventojų Liepojuje, Lenkijos rubežius turi eiti net į šiaurį už Liepojaus. Nuo jurių kranto, į šiaurį nuo Liepojaus eina į rytus išilgai istoriško rubežiaus tarp Lenkijos ir Kuršo iš 1772 metų net iki Ilukštos pavietui Kurše; šisai pavietas, iš atžvilgio į geografiškąjį padėjimą ir persvarą jame lenkiškojo (?) gaivalo, randasi Lenkijos rubežiuose.

„Išilgai Ilukštos pavieto rubežiaus linija pasiekia Dauguvos, per eina ant dešiniojo upės kranto į Vitebsko gub. ir eina į rytus lygiu atstumu 30 kilometrų nuo Dauguvos net iki Dryssos pavieto rubežiaus, apimant tą pavietą, kaip lygiai ir Polocko pavietą. Toliau pereina į pietvakarius nuo Horodko (Gorodok), grįžta ant kairiojo Dauguvos upės kranto punkto apie 30 kilometrų į vakarus nuo Vitebsko ir eina į pietus, pereidamas į vakarus nuo Senno net iki supuolimui Minsko ir Mohylevo gubernijų“.

Toliau rubežius į pietus yra lenkų nutiesiamas taip, kad jis apima Volyniaus ir Padolio dalis, net iki Dniestro, apimdams tokiu būdu ne tik visą Lietuvą, visą Letgaliją, visą Baltgudiją, bet ir didelę dalį Ukrainos.

Lietuvai, Lenkijos viduje, šitie gėdėjai štai ką paskiria:

„Etnografiškoji Lietuva: Kauno gub.; dalis Vilniaus gubernijos ir šiaurvakarius nuo linijos, einančios per Trakus-Svenčionis-Ežerėnus; dalis Suvalkų gubernijos ir šiaurį nuo Seinų, pagalios dalis Rytinės Prūsijos, apimanti Nemuno žemesnę dalį ir jo įtaką, turi būti suorganizuota viduje lenkiškos viešpatijos rubežių, kaip išskirtas kraštas, su savo sūtais, atsi-remiančiu ant lietuvių tautos teisių“.

Kitais žodžiais tariant, lenkiškąjį jūneriai turi sau užsibrėžę ne tik visiškai Lietuvą praryti, bet įsitaityti sau Lenkiją net didesnę negu ji buvo prieš padalinimą 1795 metais.

Ir jie sako, kad tokiu būdu planui esanti Paryžiuje proga būti įvykintam... Tas yra dar tik šakėmis ant vandens užrašyta. Jeigu tas įvyktų, tai būtų aišku, kad demokratiją ir teisybę, vardan kurios kovota laike šios karės, vėliai grėbė...

LIETUVIŲ PROTESTONŲ BAZNYČIOS.

Čechijos, Lenkijos ir Lietuvos protestonų baznyčios tik-ką padarė specialią atsišaukimą prie Presbyterijonų Baznyčios Suvienytose Valstijose, prašant atbudavojimo aukų. Presbyterijonų Baznyčia jau paskyrė \$500,000 sunaikintoms protestonų baznyčioms Belgijoje, Francuzijoje ir Italijoje. Čechijos, Lenkijos ir Lietuvos atsišaukimas tapo pridurtas Presbyterijonų New Era Movement Pildomamjam Komitetui, su buvėne Presbyterijonų Building'e, 156 Fifth ave., New York City, ir tapo nubalsuota, kad jų reikalavimai būtų apsvastyti prie padalinimo New Era fondo protestonų baznyčios Europoje.

— Iš News, Detroit, Mich.

Bal. 26 d. 1919 m.

Kareiviai ir jų Ateitis.

Rašo Leitenantas S. Bičis.

(Tas)

Ką nekuri kareiviai mano.

Kuomet tokis kareivis papuolęs į vieną iš šitokių ligonbučių mokyklų, išgirsta, jog jį išmokins tam tinkamo amato ir suteiks net darbą, arba, trumpai sakant, jį vel pastatys ant kojų, tai, suprantama, jis didžiai nusidžiaugia. Jam akis nušvinta: nes jis vėl bus naudingas draugijos narys, užsidirbdamas sau duoną kaip ir pirm karės. Ko-gi nepalinks mintų tokia smagi naujiena?

Tačiau apsidžiaugęs ir apsvarstęs, jis mąsto šitaip: „Gerai,“ — jis sako, — „mane išmokins amato, duos darbą ir tą visą padarys valdžia savomis lėšomis, bet kas atsitiks su mano apdrauda? Kuomet aš gausiu darbą, tai ir mano koliekingumas pranyks ir su tuomi dings mano apdrauda, kuri siekia iki 30 dolerių kas mėnesį. Užmokėstis už mano darbą gal bus visai menka, o vėliau s gali darbdavys visai pavaryti iš darbo, gi kitą gauti bus netaip jau lengva.“

„Tat už nekuriu laiko aš pasiliksiu be darbo ir be apdraudos, t. y. be 30 dolerių ir mėnesio. Tokiu būdu aš tuomet pasiliksiu be jokių įplaukų, be jokio pašalinio cento.“

Ir taip toks kareivis nusprendžia nesimokinti jam teikiama amato, nes, pagal jojo išrokavimą, „kailis nėra vertas išdirbimo.“

Tokių randasi nemažai. Kas blogiausia yra, kad tas kaip tik išeina patiems kareiviams ant nenaudos. Gi tikra teisybė štai ką randasi:

Nežiūrint, kad valdžia išmoks jį amato ir suteiks jam darbą, kuris gali būti net kelis sykius pelningesnis už tą, kurį jis turėjo prieš karę budamas sveikas, valdžia nenutrauks jam nei vieno cento jam priklausamos apdraudos. Jei jūm priklausė, sakysime, apdraudos 30 dolerių ir mėnesio, tai jis tuos dolerius gaus reguliariai kas mėnesį bėgyje 20 metų, nežiūrint to, kiek jis uždirbs savo naujai išmoktu amatu. Ar jis išnašs gerai ar blogai, ar naudingo ar mažai apmokamo amato, — jis visados gaus savo apdraudą. Amatas nedaro nei mažiausio skirtumo ant jo apdraudos. Todel tegul tokis kareivis užmiršta, jog amatas nutruks jojo apdraudą, nes tas būtų didelė klaida iš jo pusės. Tokiam kareiviui-koliekai, jei jis nors kiek turi ambicijos, pasilieka tik vienas kelias, o tas yra: pasiskirti gerą, naudingą, mėgiama amatą ir jį gerai, nuodugniai, nesiskubinant išmokyti; gi pabaigus, gauti darbą atsakančioj vietoj ir ištikimai joje laikytis. Juo rimčiau jis į tą žiūrės, juo stropiau versis jojo ir laikysis, — juo diesnė naudą jis pats iš to apturs.

Prie šio taip naudingo surėdymo šios karės kareivių-koliekų ateities gerbusis priklausys nuo jo paties. Jis atseit iš šio atžvilgio turi savo rankose. „Kaip pasiklos, taip ir išsimeigos,“ anot tos patarlės.

Drugijs ir kareiviai. Augščiaus trumpai išdėčiau, ką valdžia suteikia užmūstyti kareivių paveldėjams ir sužeistoms koliekoms. Tas viska yra puiku ir pagirtina. Nors valdžios visos lėšos ir eina iš pačių žmonių, bet čia,

manau, prasieis truputį pakalbėti ir apie tai, ką atskiros organizacijos, draugijos kaip tokios ir pavienios ypotos žada arba bent turėtų žadėti tiems karžygiams. Kokį pasveikinimą Tamstos draugija rengia tokiems karės našlaičiams ir koliekams ex-kareiviams? Kokį pasveikinimą Tamsta, kaip kaimynas arba draugas, rengi jiems? Ir ant galo, kokį siurprizą Tamsta, kaip profesionalas, rengi jiems?

Rankos numojimas, arba vien pasyvis pasveikinimas būtų ne tik nepatriotiškas, bet didžiai įžeidžiantis pasiėgimas prieš tuos visus našlaičius ir koliekus ir taip pat prieš visą kareiviją. Tai būtų pajuoka, pažeminimas, ko tikiosai nei viena draugija, nei vienas asmuo neprisileis.

Bet kas reikia daryti ir kas galima nuveikti šiame atvejuje? Pirmiausia, tokių nelaimingųjų tėra palyginamai visai nedaug. Ir delto būtų daugel kas galima atlikti, bile tik noras, sąjausmas rastųsi.

Sakysime, draugija, kurios narys grįžta kolieku, arba kurios narys yra užmuštas ir palikęs šeimyną — našlę, gali be mažiausios sau nuskriaudos suteikti tokiems narysė už dyką su pilnomis teisėmis. Kuomet draugija rengia vakarą, arba šiaip jau kokią pramogą, tegul tokiems ruošiams bus įžanga už dyką. Taipgi draugija galėtų tokiems nariams ir jų šeimynoms paskirti po keletą dolerių ir metus, kaip dovaną, arba šiaip jau kokią dovaną suteikti, tuomi parodydami, jog tų kareivių tėvyniškąs pasišventimas yra apdėtinamas, kas nemažai jiems visiems suteiktų džiaugsmo. O draugija iš to nesubiednėtų.

Čia galima būtų priskaityti daugybę visokių būdų, bet kuri draugija norės, tai ji lengvai suras tinkamus kelius pagerbti savo didvyrius. Tas ant galo tokią draugiją išieyti net ant naudos, nes visuomenė tokią draugiją labiau remtų negu kuri pasilikytų pasyvi, — o ypač jį rastų didelę paramą tarpe sveikų ex-kareivių.

Kaimynai ir draugai gali ir gi tiems visiems daug smagu m suteikti, juos karts nuo karto priederiančiai atmenant vienokiu, ar kitokiu būdu. Kas tą iš širdies norės padaryti, tai lengvai, suras sau tinkamus būdus.

Profesionalai ir kareiviai.

Ką gi profesionalas gali tokiems suteikti? Gydytojas su dentistu turėtų, jei ne uždyka, tai bent už pusę kainos mažiančiai, suteikti tokiems savo profesionalų patarnavimą. Tokių pacientų skaitlius, manau, sudarys nedaugiau kaip pusę nuošimčio jo praktikos, kas jį neapsunkins nei kiek. Argi tai būtų teisinga imti pilną užmokestį iš tų nelaimingųjų, kurie matę savo šitas ir nepavojingas vietas, ejo kovoti, aukaudami viską už tą patį gydytoją ir dentistą, kurių gal ne vienas vengė uniformos kaip įmąnydami, nors jie buvo labai reikalingi kariūmenė? Saaku, vengė uniformos, nes aš ypatingai pažįstu po vieną ar po du kaip išgydytojų, taip ir dentistų, kurie nors ir turėjo eiti kariūmenė, bet savo apskrumu išsuko. Kuomet kareivis, nevalges ir nemiegojęs ant ka-

rės lauko, gyvendamas iš minutos į minutą, kentė visoki didžiausį vargą o tuo pačiu laiku toks gydytojas ir dentistas skaniai pasivalgęs ir saldžiai minkštoj lovoj miegojo bei kaldolerį, tai tegul nors dabar jis atlieka mažą dalelę savo pareigos už praėjusius griekus.

Aš manau, kad tie gydytojai ir dentistai, kurie devėjo ar dar dėvi unifarmą, nepaamirš savo brolio-kareivio ar jo našlaičių. Aš iš savo pusės esu nusprendęs iš tokių neimti nei cento už savo profesionalų patarnavimą. Aš greičiau eisiu su pike ant gelžkelio, negu išmokestį iš savo brolių kareivių-koliekų, arba jų našlių. Mano ofiso durys visados bus jiems atdaros ir jie visados bus pageidaujami.

Aptiekorius turėtų receptus išpildyti tik už tiek, kiek jam vaistai kaštuoja. Gydytojas turėtų paženklinėti ant recepto,

jog tai yra kareiviui-koliekai arba jo našlaičiams. Laikraštiniškai nesubankrutytų, siunskdami laikraščius savo seniems skaitytojams veltui. Biznierių taipgi galėtų parodyti savo gerą širdį, parduodamas nekuriuos dalykus savo kostumieriams truputį pigiau. Advokatas irgi rastų proga patarnauti.

Tokių būdu kiekvienas rastų tinkamą vietą parodyti savo patriotiškumą bei užuojantą linkui tokių ex-kareivių koliekų ir našlaičių. Bet ar jie norės tą daryti ir, jei darys, ar iš savo liuosos valios, noriai tą darys, o gal tik delto, kad kitas taip daro ir delto jis elsis panašiai, kad atsikratyti? Tamsta turi proga ir liuosą pasirinkimą. Gi laikas ankščiau ar vėliau parodysi, kaip į tą žiuri.

(Toliaus bus.)

“Lietuvos” Kampelis.

Nieko nėra pasaulyje blogesnio, kaip kokio nors darbo pusiaukelė. Žuvis tas žmogus, kuris pasiaukelyje sustoja. Pusiaukelis, tai pati blogiausia žmonių darbų vieta. Privesime pavyzdžius.

Žmogus leidosi kelionėn, ir pusiaukeyje apsimastę grįžti atgal. Reiškia, jis padėjo laiką ir pinigus kelionėje ir nieko neatsisiekė. Kitas pradėjo statyti namą, dastatė iki pusės ir sustojo. Reiškia, daug turto nustojo.

Trečias užsigėdė pirkti ukę, nuėjęs pas agentą imo kėjo pinigų, bet paskui apsimastė ir atsimetė nuo pirkimo. Reiškia jis neturi ukės ir pražude įmokėtus pinigus.

Ketvirtas pradėjo mokytis kokio nors amato, bet nedasimokinęs sustojo. Jei jis neužsiima tuom amatu, reiškia jo padėtas trisus, niekais nuėjo; bet jei jis užsiima tuom amatu, tai tik gadina medžiagą, ir vėl jam skriauda.

Penktas, lygonis nuėjo pas gydytoją ir anas jį apžiūrėjęs parašė receptą. Bet ligonis apsimastė ir neperka gyduolių. Reiškia jis nustojo pinigų, kuriuos gydytojui užmokėjo, o iš to jam nėra jokios naudos.

Šešta šeimyninkė pradėjo virti valgi, bet pusiau išvirus apsimastė ir nustojo virus. Reiškia verdamasis valgis nuėjo niekais.

Septinta mergina sutiko tekėti už vaikiną. Viskas ruošama vestuvėms, bet ji apsimastė ir atsisakė tekėti. Pasekmėje jos atsisakymo yra bereikalinga išleisti pinigai ir jai gėda, kitas geras vaikas jau jos vesti nederorės.

Ir taip mes galėtume šimtus pavyzdžių čionai privesiti, ir jie visi rodytų tikrai vieną ir tą patį: pradėjo kokį nors darbą, paskui apsimastė ir atsisakė nuo darbo. Pasekmėje visuomet yra visokeriopai nuostoliai. Iš to viso tegalimas tikrai vienas išvadas, tai yra tas, kad joks žmogus niekados neturi sustoti pusiaukeyje. Jei kas nori pradėti kokį darbą, tai pirm pradėjimo tegul gerai apmąsto ar pradėti, ar ne, bet jei jau pradė-

jo, tai turi davaryti iki galo, kitaip bus tiktai skriauda. Šitą visi žmonės turėtų įsitęmyti.

Paskui, kaip matyti iš tų visų privesių pavyzdžių, blogai atsiliepa tas darbą bedirbant apsimastymas. Darbą bedirbant mastyti apie jo pasekmes, jau pats savi mi reiškia neuzsitikėjimą dirbamam darbui. O jei jau kas neįsitikinęs į savo darbo vaisius, tai jau aišku, kad jis daro nedavęs iki galui. Tad ir išeina, kad užsimastymas ir neuzsitikėjimas darbu niekados darbą nepriveda prie pageidaujamų rezultatų. Ir šitą teisybę visi žmonės turėtų gerai įsitęmyti.

Jei jau žinome tas pamatines teisybes, tai belieka tik tai kiekvienam savęs paklausti, ar mes jų laikomės? I tokį paklausimą reikia, ant nelaimės, atsakyti, kad mes lietuviai labai tankiai pradedame geriausius darbus, geriausius sumanymus, bet paskui ar apsimastome, ar net visai nieko nemastydami, numetame darbą į šalį. Sugaišiname, nustojame turto, o naudos mažai.

Teisingumui šio pasakymo, privesime pavyzdį. Štai apie pusmetis atgal tikri lietuviai labai tankiai pradedame geriausius darbus, geriausius sumanymus, bet paskui ar apsimastome, ar net visai nieko nemastydami, numetame darbą į šalį. Sugaišiname, nustojame turto, o naudos mažai.

Taigi nelikime pusiaukeyje, bet daveskim prie galo. Reikia dar dėl „Lietuvos“ pagerinimo kiek pinigų, tad pirkime „Lietuvos“ dienraščio „Treasury Stock“ šėrus. Kaina \$10.00. Taipgi reikia ir skaitytojų kiek galint daugiau gauti, nes ir tas žymiai prisideda prie leidimo denraščio.

Visuose reikaluose kreipkitės į „Lietuvą“, 3253 So. Morgan St., Chicago, Ill.

LIETUVIŲ POLITIKA.

(Pabaiga)

Seimas reikalingas—Seimas ne vienos kokios partijos, tačiau visos lietuvių tautos apsigyvenusios Amerikoje.

Kas nuo smogurio nuvers, kas atliks nuo šokių, piknikų, teatrų ir kitokių pramogų, tuo mi pusnuogių ir badaujančių Lietuvoje saviškių neapdengsime ir nepavalgindysime; negi jokia bendrovė su keliais savo tukstančiais pagerins jų buvį. Čia reikia visų Amerikos lietuvių ir kuno ir sielos ir turto įjėgas sudėti drauge, kad suteiktus nuosekliai ir patinkančią savo nelaimingiemis broliams pagelbą; reikia sukelti upą visapusinio pasiaukojimo del Lietuvos nekokio atskirioj partijoj, bet plačioj visuomenėje. Kaip Lietuva mūs tėvynė—jog mės gimė ir auge visi turime lygią tiesę jaja pasigėrėti, taip lygiai visų mūs priedermė—reikale ją gelbėti. Viso gero: turto ir pinigų atsiras pas mus užtenkamai, kada gera valia mumyse sukurs, kada priešingumo, nesutikimo nusikratę, kaip vaikai vienos tėvynės, taikiai stosime į bendrą darbą. Tojo-gi mės nepasieksime nei susiję, nesutikę ir nepasitarę. Tas gali įvykti tik Seime arba visotiname susivaižavyme. Neatsižvelgiant ant jau buvusių Seimų ir jų veršes, nepaisant ant riksmo priešų busimo Seimo, tasai Seimas yra reikalingas, ir taip reikalingas, kaip badaujančiai Lietuvai reikalinga duona. Seimo partijinio, Seimo su bosa, Seimo, kurs būtų vaidų teatru, mės nereikalaujame, ir nuo tokių biauorių apsaugok mus Dieve! Bet Seimo, kuriam pritartų mūs plačioji visuomenė, į kurį suseitų jos parinkti geros valios vyrai, kuris sutelktų visus į bendrą darbą, kurio nutarimai būtų uoliai vykunami ir Lietuvai būtų aktyvi pagelbą, ją nudžiugintų ir pakeltų jos vardą—tokio Seimo—mės butinai reikalaujame ir jis turi įvykti kuogreičiausiai, kol dar suvis nepervėlu. Tame Seime neprivalo turėti vietos nė partijos, nė partijiniai vaidai, tik vienas sutartinas šventos dės savųjų meiles darbas. Priešagos: klerikalai, liberalai istai ir fistai turi būti numestas šalyn, o palikti tik lietuviška širdis ir noras nuosekliai atsakyti graudžiam šauksmui mės ir jos žmonių—mūsų brolių.

Biskis detalių (smulkmenų) Seimo veikimui.

Nadovaujančių principu Seimo pridera būti reikalavimai Lietuvos; tieji-gi reikalavimai: vieni paliečiai dabartį, kiti ateitį.

Šiadien Lietuva be duonos ir be drabužio; įnai alkana ir neprisidengus. Smėklos mūs brolių, seselių ir daugumų mūsų tėvėlių ar vaikėlių—aukos bado ir ligų ar nestovų mūs akyse ir nesigėja širdį? Kas atsisakytų pasidalinti su jais šmoteliu duonos ir šiek tiek pridengti juos? Ar atsirastų toks beširdis—išgama, kurs nepratiestu į juos gelbiančius ramos?—Seimas turi atsakyti į tuos klausimus. Tikiama, jeigu tasai, begalo reikalingas, Seimas įvyks, jisai duos pagėdaujamą atsakymą ir jisai atsilieps į visuomenę tokiu milžinišku balsu, kuris visus pažadins ir privers prie tekti (?—Red.) po globa vie-

švento darbo. Tik, kaip jau sakiau, reikalinga, kad tasai Seimas būtų lietuvių visuomenės seimu, reikia, kad liaudis žinotų (reikia paaiškinimo), kad reikia paimti ant savęs nelengvą, bet saldžią Kristaus meilės, našta, kuri patenkins kiekvienos širdies karštą geismą,—pagelbė savo nelaimingiemis broliams. Paduosiu čia vieną pavyzdį. Praėjusį metą lenkai savo seime nutarė su dėti savo šaliai dišimtį milijonų dolarių. Paskirstė mokesčius. Nes kiekvienas po penkis, kits daugiau dolarių kas menao,—ir sumetė reikalaujamą sumą. Ar-gi mės busime pasturpalaikiais, menkesniais negu jie? Nel mės nuveiksime daugiau, susitarę ir pažadinę savę prie aukavymo.

Tat Seimo pirmoji užduotis parupinti laikinę pagelbą ir teikti ją, kol Lietuva pati negalės savę aprūpinti.

Dabartinė pagelba—tai mūs aukos ant savę uždėtos ir ištesėtos.

Kas link antros dalies pagelbos, palietinės ateitį—tai, kad pirmos rūšies aukos greitai užsibaigtų, reikia ekonominę įjėgą Lietuvos pastatyti ant kojų. Per penkerius metus Lietuva trempta kojomis neprietelių, apvogtą apnuoginta, apiplėšta:—juk vokiečiai atėmė nuo jas viską: gyvulius, ukes padarus, visoki grūdą; sėklos net nepalikę. Šiadien jie badauja, kuom-gi mės ateinantį metą, mis, neturėdami ką į žemę įdėti?

Taigi priedermė Seimo bus parupinti Lietuvai sėklos ir visokių ukės reikmenų, kad galėtų ateinančiam metui pati sau duonos pagaminti.

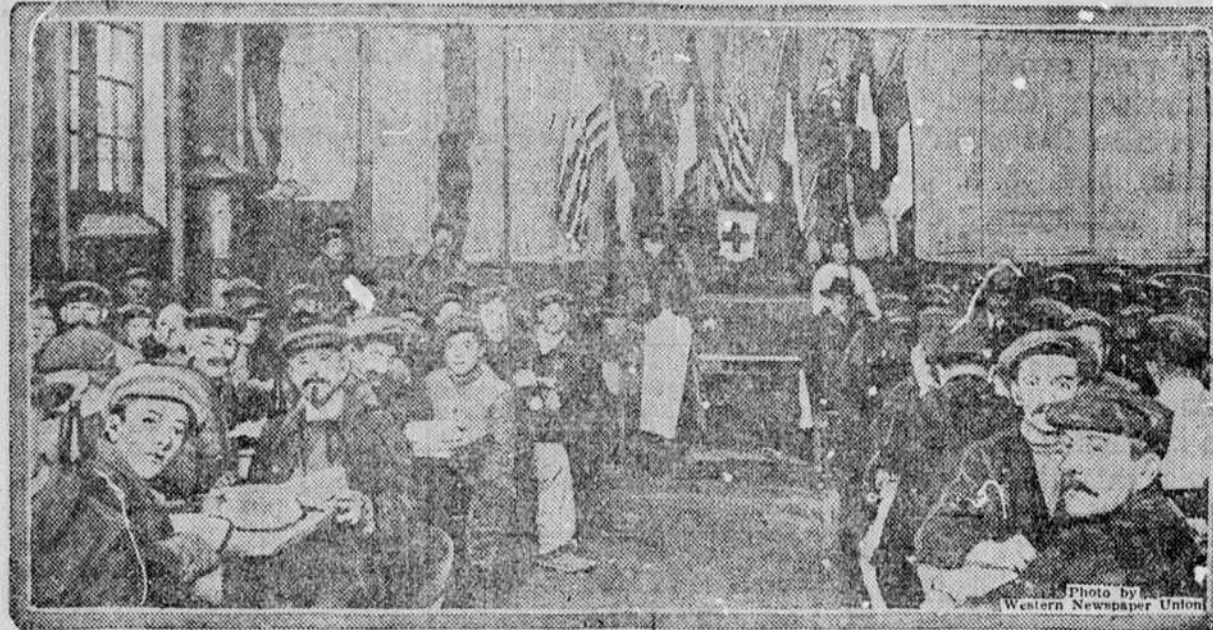
Tam tikslui pagelbą galima suteikti paskolos formoje. Iš kur-gi tai paskolai kapitalą insime? Suprantant dalyką ir turint gerą norą, lengvai jį surasime.

Čia draugijos didelės ir mažos privalo pirmutinės pasirodyti. Geležiniai fondai ir prie jų dar šiek-tiek pridėjus, sudarys milžinišką sumą; tik suvest visus į draugę. Tam tikslui ar savo banką įsteigti, arba prisidėti prie stiprio Amerikos Banko. O-gi atskirai asmenys ar neįdrys savo kapitalu, vietoj laikyti juos Amerikos Bankuose, pavesti laikinai naudoti Lietuvoje be jokio nuostolio del savę? Mės lyg šiol buvome nerangūs, nesusiipręte, visam kam prieštaraunanti visiška neracionaliai; bet dabar atėjo laikas, kada mums reikia nusikratyti senų ydų ir išvien veikti garbų darbą, arba atimesti vardą lietuvių ir liautis svajojus apie Lietuvą.

Paskola turi būti duota Lietuvos Valdybai—už ją visa Lietuva atsakys.—Seimas, jam įvykus, tardys apie tai.—Pagalioj Seimui priderės parupinti ir apie politikinį stovį Lietuvos.

Kur dabar randas Lietuva sulyg visapasaulinės politikos žvilgsnio?

Keturiolika Ger. S. V. Prezidento punktą duoda jai tiesę apsisprendimo, bet įnai pripažinta (?) tauta neišgalinčia savaimi rėdytis (?) valdytis. Delto (?—Red.) ir neduos pagėdaujamą atsakymą ir jisai atsilieps į visuomenę tokiu milžinišku balsu, kuris visus pažadins ir privers prie tekti (?—Red.) po globa vie-

REIMSE, FRANCUIZIJOS. Amerikos Raudon. Kryžius peni benamius garsiam Reimso mieste.

nos galingųjų tautų. Lenkai jau persą savę į kumus. Užėmė Vilnių, ims ir daugiau. Jiems dideliai prielankios kairiosios galingųjų tautų ir perša vestuves. Tai toksai mūs Lietuvos likimas. Ne kitaip jį ir Kunigas Kemėšis išreiškia—Darbininke No. 58: "Lietuvos neprigulmė,—jis sakio,—dar kas-žin kur po pavyduolių kancelarijas tebesislapsto." Mės tųjį pavyduolių savo nosimis nenudursime, taip kaip ger. Kun. Kemėšis su savo gvardija neįstengs iškariauti vardą ir neprigulmę Lietuvai. Nunai mums reikia tik prigelbėti savo broliams Lietuvoje, kariaujančioms už savo brolių teises. Mės jiems nepadavėme neprigulmės, kuri buvo siuloma už mūs drąsų pasiaukojimą.

Savaitinė Karės Apžvalga.

Rašo L. Šernas

Rusijoje, veik visuose jos kraštuose bolševikų priešai ima viršų. Petrogrado priemiesčiuose laikosi estai, Olo-necką užėmė finai. Olo-necko gubernija yra didesnė dalyj finų apgyventa ir Archangelsko gubernija didesnė dalyj yra taipgi finų apgyventa, rusų dauguma yra vien mieste Archangelske, kaip ir kituose didesniuose miestuose, o toliau nuo jų yra didesnė dalis finų, ne rusų. Tuos tai didesnė dalyj finiškos kilmės žmonių apgyventus buvusios Rusijos kraštus ir stengiasi dabar apvaldyti ir talkininkų pripažinta neprigulmė Finlandija. Užimti mies-tus rods jos kariūnėi pasiseka, tik kasžin ar pasiseks pastoviai jai savo rankose palaikyti. Finlandijos kariūnė nuo šiaurių artinasi ir prie Petrogrado, bet, kaip užtikrina jos valdžia, nemano tos Rusijos sostinės savo rankose pastoviai palaikyti. Bet Finlandija nori paimti salas Aaland ir jas savo rankose ant visados palaikyti. Nors jos oficiališkai priguli prie Latvijos, bet jos yra finiškos kilmės estų apgyventos, nes latviai, kaip ir lietuviai, nieko dar nemo kėjo iš jurių priderančiai naudotiesi, todėl pajuriai ta po arba finų, arba normanų paimti. Ir daugumas pa-jurių miestų Lietuvoj ir Latvijoje buvo svetimų rankose—arba finų, arba normanų. Iš jurių pilnai naudotiesi nei rusai nemokėjo; daugiausiai, jeigu mokėjo žvejoti, bet veik visi jūrėmis susinešimai buvo svetimų rankose: Prūsų pajurius valdė normanai, Latvijos pajuriai buvo finų rankose. Rodosi, kad ir dabar Aaland salos teks arba estams, finams, arba švedijai, nes jie iš ju-

tad nors dabar padėkime jiems gintis nuo priešų.

Kareiviai sukrito, Raud. Kryžius pradėjo kilti, bet tas tik kur nekūr;—tai dar toli lik visuotinam veikimui. Seimo bus priedermė sukelti visus į greitą ir smarkų darbą.

Situomį užbaigiu šį ilgoką laišką, atsiprašydamas visų, kuriuos užgavau, bet tai ne mano kaltė, kad jie stojo į viešą darbą ir išstatė save ant kritikos. Asmeniškai aš nieko prieš juos neturiu, priešingai visus juos gerbiu ir pripažinu jiems visus nuopelnus ir visas jų šviesias ypatybes—karštą Tėvynės meilę ir nenulstantį darbštumą. Tečiaus klaidos pasilieka klaidomis, nors žmogus jų neišvengs—"Errare humanum est."—(Galas)

rių moka gerai naudotiesi, nepasiganedina vienu žvejo jimu.

Olo-necko gubernijoje pats gyventojai sukilo prieš tarybų valdžią ir nuo jos stengiasi su visu pasiliuosuoti.

Iš Archangelsko apskričio pasitraukė amerikoniška kariūnė, bet jos vietą užima naujai atgabenta ten angliška kariūnė.

Prie Petrogrado ir jį dengiančios Kronštado tvirtovės atkako angliški kariški laivai, kurie yra pasirengę paimti buvusią Rusijos sostinę. Rusijos bolševikai vienok užtikrina, kad jie nemano apieisti Petrogradą, priešingai, siūnčia pastiprinimą ten esančiai savo užpultai iš visų pusių kariūnėi. Kaip ten Petrograde ištikro dalykai stovi, nežinia, bet bolševikų žinios yra mažiausiai ištikimos, nes jie papratę neduoti, teisybę vien užsimiršę pasako. Kad rusiškų bolševikų padėjimas yra ne geriausias, tą matyt iš veikimo jų priešų. Talkininkų iš dalies pripažinta tik admirolo Kolčako valdžia su gana didelėmis pajėgomis traukia vakarų link, Maskvon; talkininkai pažadėjo pilnai jo valdžią Rusijoje pripažinti, kuomet jis užims Maskvą. Kolčak, traukdamas iš Siberijos Maskvon, užėmė jau čielą eilę miestų, nuejo jau už Samaros, didelio miesto prie upės Volgos. Ir Ukrainoje generolas Petlura pradėjo bolševikus laukan krapštyti ir jam tai daryti pusėtinai sekasi. Bolševikai tapo Ukrajinoje sumušti prie miesto Winnika.

Talkininkai priversti tapo išduoti lenkams papeikimą už tai, kad jie lenda su savo kariūnė į rusinams pripažintą Galicijos dalį.

Kadangi to užginti jie negali, tai kaltę verčia ant jų užpultų rusinų, nes mano, kad talkininkai, kaip buvo iki šiol, vis jiems patikės ir jų negražius nusidėjimus atleis. Todėl jie ir stengiasi ukrainų skundus perstatyti kaip po pasekmes vokiečių sukurstymo, o tas pas talkininkus daug reiškia. Lenkai tai žino, todėl savo negražių pasielgimų pateisinimui ir griebiasi to budo. Lenkams talkininkai pripažino rusinų Galicijos sostinę Lvovą, bet jie norėtų visą rytinę Galiciją gauti.

Bolševikai Rusijoje, iš kurių lenkai vis juokėsi, sumušė juos prie Rovno, Volynius gubernijoje. Prie Zdobunovo lenkai taipgi tapo sumušti, bolševikams čia teko 70 kanuolių. Bolševikams taipgi teko miestas Aleksandrija.

Šitoji milžiniška karė, kaip ji galutinai nepasibaigtų, atgabės dideles permainas. Persikeis ne tik žemėlapis išvaizda, daugiausiai Vokietijos ir Austrijos link, bet ir žymiai sumažės valdonų skaitlius, daugiausiai jų sumažės Vokietijoje, o ciosorių Europoje beveik neliuko, jeigu neskaityti tik ciosoriaus vardą nešiojantį Turkijos sultaną, tai jų beveik nebus Europoje. Praradęs savo sostą Bavarijos karalius, drauge prarado ir savo protą. Jam rodo, kad jis iš karės namon sugrįžo pergalėjęs visus Vokietijos priešus. Talkininkai valdonų mažai nustojo: vien Rusijos carą, kuris su savo nuo senai vyruojančiu sostu nužudė ir savo gyvastį. Nužudė savo sostą ir valdonas, menkutės Montenegro viešpatystės, karalius Nikita.

Ir Italija Fiume klausime nusileisdama kiek, susitaikė su talkininkais. Ji išsižada Fiume ir jo priemiesčio Sutak, bet už tai gana visas jo apielinkes. Gauna ji ir Dalmatijos sostinę Zara ir Sebinoco, bet išsižada kitų Dalmatijos dalių. Apart to, italams pavesta tulas didelės strategiškos vertės salas, o tarp to ir esančias pakrantės salas: Cherso, Lušno ir Jissa.

Iki šiol vokiečiai nepriėmė talkininkų jiems suteiktas taikos išlygas; vietoj priimti, suteikė talkininkams savo sumanytas išlygas, ku-

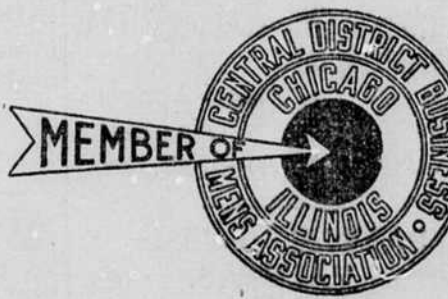
rių talkininkai nepriims, nes jie, iduodami savo išlygas, apreiškė, jog į derybas neįsileis ir vokiečiams lieka vien priimti, ar atimesti išlygas, ir pasirengti atnaujinti karę. Bet, matyt, talkininkai pailgino Vokietijai pasirašymo po taikos išlygomis laiką. Karė vienok gali atsinaujinti. Dalis Vokietijos atstovų jau iškelia vo iš Francuzijos. Bet talkininkai dėl vokiečių besipriešinimo nelabai nusiminę. Anglijos ministerių pirmininkas Lloyd George sakio, kad jeigu vokiečiai Versailles'e nepasirašys po dabartinėmis taikos išlygomis ir jų nepriims, tai Berline turės priimti sunkesnes. Kaip praneša iš Paryžiaus, vokiečiai po taikos išlygomis pasirašys Berline 15 ar 20 birželio dieną.

Austrijai taikos išlygos bus suteiktos sekanti pane-dėl. Mano, kad Austrija jas priims, nes priešintis negali, kadangi talkininkai maisto neduotų ir žmonėms prisieitų badauti. Talkininkai rengia į badą įstumti ir Vokietiją, jeigu ji nepanorėtų priimti taikos išlygų. Pakanka talkininkams nesijusti Vokietijon maisto, ir jos gyventojams prisieis badauti, ko ji ilgai pakeisti negalės, turės priimti tokias taikos išlygas, kokias talkininkai jai duoda. Pakaktų talkininkams apšaukti Vokietijos blokadą, ji turėtų be pasargų pasiduoti, nes su savo žmonių badavimu kovoti negalėtų.

SKOLINU PINIGUS ant antro morgečio labai priimamomis sąlygomis. Kam reikalinga skolinti pinigai, tegul atsilanko į ofisą. H. EPSTEIN, Room 708; 5 No. LaSalle St. Telefonas Franklin 2303.

Mildos Teatras 3138-42 S. Halsted St. Prasižada 2 valandą kas vakarą. Subatomi ir nedėliami 2 val. po pietų. Žemai 15c Viršui 10c Čia prirokuojama ir karės mokėstį

Tėmyk šį ženklą.

Pirkite kur jis Išskabytas

Jus rasite manę ant Halsted gatvės, tarpe 31-mos ir 39-tos. Aš esu ženklų Central District Business Men's Association. Aš esu pinigų taupytojas, aš sutaupeisiu jums dolerius ir centus. Aš stoviu už teisingą, dorą ir sąžiningą apsiejimą su publika.

TODEL

tai ir apsimoka jieškoti to ženklo, taipgi reikalaukite mūsų Discount Stampą kurią jus išleidžiate yra kaip pinigai.

